

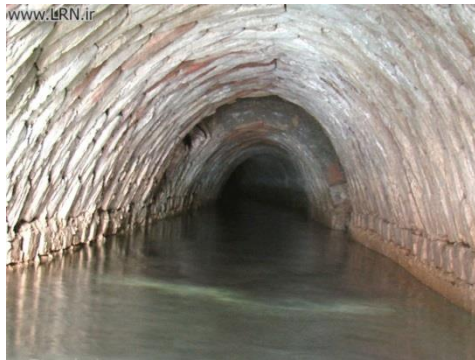
(فصل ششم زندگی ما و آب)

آب در همه‌ی خاک‌ها به یک اندازه فرو نمی‌رود. زیرا جنس خاک در زمین‌های مختلف با هم فرق می‌کند و مقدار آبی که در زمین فرو می‌رود به جنس خاک ارتباط دارد.

آب در ماسه بیشتر از خاک باغچه فرو می‌رود.

مقداری از آب باران و برف در زمین فرو می‌رود. هر جا که آب به سنگ‌ها یا خاک رس برسد همان جا جمع می‌شود. این آب‌ها را «آب‌های زیر زمینی» می‌گویند.

در بعضی از استان‌های ایران مردم برای مصرف خانگی، کارهای کشاورزی، آشامیدن، شست و شو و تهیه آب دام‌ها از آب قنات، چشمه و چاه استفاده می‌کنند.

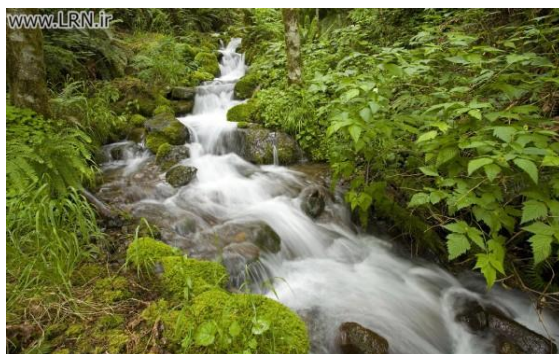
ما نباید بیش از حد از آب‌های زیر زمینی استفاده کنیم. زیرا باعث خشکی و کم‌آبی چاه‌ها می‌شود.

آب بعضی از چاه‌ها آلوده است. زیرا آب چاه‌ها و فاضلاب در زیر زمین به بعضی از چاه‌های متصل شده و آن‌ها را آلوده می‌کنند.

علاوه بر این تخلیه فاضلاب کارخانه‌ها، ورود کودهای شیمیایی که در کشاورزی استفاده می‌شود و نفت نیز از آلوده کننده‌های آب‌های زیر زمینی هستند.

آبی که از باران و ذوب شدن برف ها به وجود می آید ، در سرازیری ها به راه می افتد . ابتدا نهر ها و جوی های کوچک و سپس رود را به وجود می آورد.

آب رودها را در پشت سد یا استخر های بزرگ جمع می کنند. و بعد آن را به تصفیه خانه می فرستند در تصفیه خانه گل و لای موجود در آب را می گیرند و به آن مواد میکروب کش هم اضافه می کنند . سپس آب سالم و پاکیزه با لوله به شهر ها و روستا ها فرستاده می شود.

*آبی قابل آشامیدن است که ضد عفونی شده باشد . بی رنگ ، بی مزه و بی بو باشد .